

Drodzy Czytelnicy

Od dziesięciu lat Przewodniczącym Komisji Episkopatu Polski ds. Misji jest JE Jerzy Mazur SVD, biskup ełcki. Kończąca się dekada obfitowała w wydarzenia o znaczeniu misjologicznym, duszpasterskim i formacyjnym. Komisja koordynuje animację misyjną w Polsce oraz wspiera polskich misjonarzy w 98 krajach świata. Instytucjami szczególnego oddziaływania są: Centrum Formacji Misyjnej, Dzieło Pomocy „Ad Gentes” oraz MIVA Polska.

W „Nurcie” nr 1, 2021 konsultorzy Komisji o. dr Kazimierz Szymczycha SVD oraz ks. prał. dr Zbigniew Sobolewski referują misyjne zaangażowanie ks. bp. Jerzego Mazura. Artykuł ich autorstwa *The Ministry of Bishop Jerzy Mazur SVD as Chairman of the Polish Episcopal Commission for Missions (Part 1)* przypomina m.in., jak ważna jest działalność misyjna dla budowania tożsamości Kościoła powszechnego oraz informuje, jak kształtuje się misyjna motywacja młodych – duchownych i świeckich misjonarzy.

Kolejne artykuły – poświęcone historii misji katolickich na Filipinach (J. Skrabania) oraz dziejom rosyjskiego prawosławia w Ziemi Świętej (K. Pawełczyk-Dura) – ukazują determinujący wpływ na życie Kościoła misyjnego faktora politycznego i narodowościowego; misjonarze bywają również zwiastunami sojuszu ołtarza i tronu.

Czy słowo „Bóg” jest „portretem” Boga? Inkulturacja Słowa Bożego realizuje się w niepowtarzalnej przestrzeni wiary-religii-kultury. W. Kluj, wraz z Malgaszami, szuka odpowiedzi na pytanie, jakim *verbum* określać Boga w języku malgaskim: *Andriamanitra* czy *Zanahary*? Czy osiemnaście grup etnicznych zamieszkujących Madagaskar uzna jedno/jedyne i wspólne pojęcie za imię Boga? Okazuje się, że w procesie inkulturacji nie tylko nowe pojęcia wyrażają nową Prawdę; często dawne pojęcia przyjmują nowe znaczenie.

Chrześcijaństwo jest w istocie swojej misyjne. W czasie ponowoczesnym obok ciągle aktualnego „pierwszego głoszenia” misja przybiera często formę zadania o charakterze społecznym. Ów „zwrot społeczny” – jak twierdzi K. Jasiński – wynika z zahamowania procesów sekularyzacyjnych. Deprywatywacja wiary wyzwala odrodzenie się religijności. Jej przejawami są m.in. wypracowanie teologii politycznej, zaangażowanie się osób i instytucji w kwestie społeczne, uwrażliwienie na znaki czasu. Ponowoczesność proponuje redefinicję misji.

Zapraszam do lektury!

Adam Michatek SVD